

Pedagogični pogovori.

(Spisuje Jos. Ciperle.)

19.

Mnogokrat slišimo tožiti stariše: naši otroci so tako razposajeni, tako neubogljivi, tako divji, če ravno jim dajemo toliko lepih nauk.

Dragi stariši! To je jako lepo od vas, da dajete otrokom lepe nauke, kako se imajo obnašati, kako imajo ravnati, in česa ne smejo storiti. Ali to je napačno od vas, da jim dajete mnogokrat preveliko, da celo preveč lepih nauk. Česar je preveč, to ni nikdar dobro. Ako kdo povžije preveč hrane, si preobloži želodec, in postane bolan; tako tudi s preveč lepimi nauki preobložena otrokova glava ne more biti zdrava. Če ste pa zmedli otroku glavo s temi večnimi pridigami, s temi premnozimi lepimi nauki, kako morete od njega pričakovati, da bo ravnal po vaših naukih. Posebno matere imate to napako, da rade preveč govorite. Ženske so že tako preveč jezične, posebno pa matere, ki hočejo vedno, da bi bili njihovi otroci mnogo popolnejši in boljši kot drugi. Ako tedaj vgledate kako napako pri otroku, precej mu začnete očitati in ga zmerjati, ter ga s premnozimi besedami hočete pripeljati na pravo pot. Otrok še znabiti do sedaj ni vedel, da je ravnal napačno, nihče mu morda še prej ni povedal, da ni prav, ako stori kaj tacega. In zdaj se mu očita njegova napaka s tako neizmerno množico besed. Najpervo je potreba dati otroku jasen pojem o tem, kaj ni prav. Ni treba čakati, da bi otrok storil kaj nepravega, da bi se mu potem povedalo to. Poduk o tem, kaj ni prav, naj se mu da prav kratko, s par besedami. Kajti, ako otrok še ni pokvarjen, bode gotovo pri vsakem dejanji vprašal stariše, ako sme to storiti? In potem se mu kar kratko reče: „Tega ne smeš, jaz ti prepovem“. Vse daljše razlaganje o škodljivosti je nepotrebno, celo škodljivo. Starišev beseda mora biti otroku božja beseda, saj daje Bog po rokah starišev vse dobre otroku.

Znabiti se bode komu čudno zdelo, zakaj sem rekel, da morajo dati stariši otroku jasen pojem o tem, kaj ni prav, in ne o tem, kaj je prav? V tem mi je izgled sam Bog. On je dal na sinajski gori večino svojih zapovedi tudi v tem smislu, da je Izraelcem kaj prepovedal. On n. pr. ni rekel: Pričaj pravično za svojega bližnjega, ampak on je dejal: Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega i. t. d. (Dalje prih.)

Dr. Jakob Zupan.

Vojsko zoper Metelčico je javno prvi pričel dr. J. Zupan v „Carinthia“ 1831 št. 20, kar je na kratko omenjeno v letošnjem str. 16,